

[Fuglsang.]

og de gamle Præster mødes, Præsterne tager til København, og det gamle Materiel sender man Nord paa op i Jylland. Det er der noget om.

Statsbaneledelsen maa ikke vente, at man vil bruge Banerne i særlig udstrakt Grad, naar det er saadant noget gammelt Skrammel til Materiel, man kører med rundt om paa Sidebanerne. Jeg benytter Lejligheden til at sige dette, for der er i Virkeligheden ingen Mening i, at man Gang paa Gang skal komme ud for, at rejsende oppe i vor Landsdel fra andre Dele af Landet skal sige til os: Vi vil ikke sidde og rumle i saadan en Kasse, man kan ikke en Gang tale sammen, saa det kan høres.

Det er jo muligt, at vi bliver fri for Banerne i det hele taget. Jeg bemærkede, at Trafikministeren udtalte sig om en Nedlæggelse af visse af Banerne udover dem, der er foreslaaet nedlagt, og dèr er naturligvis tænkt paa den Række af Baner, der har været til Undersøgelse foruden de fem, der foreslaas nedlagt, nemlig paa følgende Baner: Hobro—Løgstør, Viborg—Aalestrup, Aarhus Ø.—Grenaa, Randers—Ryomgaard, Sallingbanen, Thybanen, Assensbanen, Dalmoose—Skelskør og Slagelse—Værsløv. Nogle af disse Baner kan vente, ja, Ministeren udtalte endda, at det var en nærliggende Mulighed, at de bliver nedlagt.

Nu kan en saadan Udtalelse virke paa to Maader, og jeg ønsker, den maa virke paa begge Maader. Det kan virke paa den Maade, at Befolkningen siger: Vi maa forsøge paa at bruge Banerne noget mere. Jeg ønsker, at man maa gøre dette. Men jeg vil ogsaa gerne henstille, at Statsbaneledelsen gør sit til, at Banerne drives saadan, at der baade spares, hvad spares kan, og man dog kan sige, at Folk kan være tjent med at bruge Banerne. Jeg kan f. Eks. tage Thybanen, det er rent tilfældigt, at jeg nævner den. Hvis man nu tænker sig, at man spekulerer med en anden Drift deroppe, hvis man tænker sig, at man tager nogle Godssløbere, der transporterer det Gods, der skal frem og tilbage deroppe, og hvis man tænker sig, at man saa sætter nogle moderne Motorvogne i Gang til at tage Persontrafikken — vi ved jo lidt om, hvor billigt disse Motorvogne gaar —, saa vil man ikke være i Tvivl om, at det vil bevirke en stor Ændring netop for denne Banes Forhold. De rejsende er ikke saa hidsige paa at sidde 3 Timer for at køre 70 km, det er jo en lang Tid at sidde og rumle i saadan et Tog,

naar de kan køre med Rutebil paa langt kortere Tid.

Jeg henstiller, at man overvejer dette. Jeg synes, det er mere nærliggende at prøve en saadan Ordning end at sige, at disse Baner kan vente at komme for Tur næste Gang til at blive nedlagt.

Hvad angaar 2 af de 5 Baner, som man nu foreslaar nedlagt, vil man kun nedlægge Persontrafikken, men opretholde Godstrafikken, nemlig paa Banerne Sorø—Vedde og Skern—Videbæk. Jeg vil henstille, at man, inden man fuldstændig nedlægger de øvrige Baner, overvejer det endnu en Gang; men det er jo muligt, at det Udvalg, som jeg venter bliver nedsat om Lovforslaget, faar saadanne Oplysninger, at det maa erkende, at der ikke er andet at gøre end at gaa med til Lovforslaget. Jeg henstiller dog altsaa, at man overvejer endnu en Gang, om det ikke kunde lade sig gøre at opretholde nogen Trafik paa disse Baner.

Nu er imidlertid Forholdet det, at to af de Baner, det her drejer sig om, nemlig Banerne Ringsted—Frederikssund og Skern—Videbæk, i Virkeligheden ikke er blevet fuldført, efter deres Bestemmelse. Hvilken Indflydelse det har haft paa deres Rentabilitet og øvrige Forhold, kunde det ogsaa være af Interesse at faa at vide. Det er muligt, at den højtærede Minister kan svare paa det, naar han senere faar Ordet.

Selve det Beløb, der kan spares nu med det samme, er ret ringe i Forhold til hele Underskuddet; de 800 000 Kr. plus det, der kan tjenes ved at flytte Brofagene fra Roskilde Fjord over til Gudenaen, er ikke saa svimlende stort et Beløb. Men jeg vil for min Part sige, at selvfølgelig kan vi ikke i Samfundet opretholde Banerne, naar Befolkningen vil bruge Biler; det kan ikke lade sig gøre, og det vil Befolkningen ogsaa forstaa. Naturligvis ser de, der er interesserede direkte i de enkelte Baner, ikke med Glæde paa, at dette Trafikmiddel tages fra dem. Det maa vi ikke vente, og det venter vi heller ikke. Men Befolkningen skal forstaa, at dette er et Varsko om, at man ikke kan faa Raad til at opretholde to sideløbende Trafikmidler, som konkurrerer hinanden i Stykker.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg gerne vil fremdrage med det samme, og det er det, at samtidig med, at man nu søger at nedlægge Jernbanerne, er der hos Statsbanerne en Tendens til at overtage Rutebilerne og sætte dem ind i Stedet. Det ser jeg ikke paa med Glæde, tværtimod. Jeg